

Причастенъ — въ източно-православната църква, е кратък стихъ отъ псалмитъ на Давида, който се пѣе презъ времето, когато свещенослужителитъ се причастяватъ. П-тъ се свършва съ Аллилуія.

Провенцале, Франческо — Provenza, Francesco (еднакво съ Francesco della Torre) — основател на Неаполитанската школа, директоръ на консерваторията della Pietà de Turchini, втори капелмайсторъ на Кралската капела, и първи такъвъ на Tesoro di San Gennaro въ Неаполъ, писалъ: 8 опери, нѣколко оратории, мотети, химни и кантати.

Програмна музика — се нарича тази, която има въ основата си една програма, която изобразява външни явления, или вътрешни движения. Началото на програмната музика е въ подражание (чрезъ тонове) на явления и картини отъ природата, и по-късно въ изобразяване на случки и сцени отъ живота — или иначе казано — тоновата живопись. Голѣми майстори на симфоничната П. м. сж Берлиозъ и Листъ, които се смѣтатъ за нейни първосъздатели и, въ по-ново време — Рихардъ Щраусъ (гл. Абсолютна музика).

Продомъ, Жакъ-Габриелъ — Prodhomme, Jacques-Gabriel — французски музикаленъ писателъ, род. 28 ноем. 1871 въ Парижъ, писалъ: „Цикълътъ Берлиозъ“ (1898), „Хекторъ Берлиозъ, животъ и дѣло“ (1905), „Младостта на Бетховена“ и др., както и много преводи и статии въ вестници и музикални списания — френски, италиански, и въ сборниците на М. М. Д.

Прокимень, гр. — въ източно-православната църква, е кратък стихъ отъ Давидовитъ псалми, който се пѣе преди четенето на параминитъ, Апостола и Евангелието (на утренията).

Прокопова, Людмила — даровита пианистка и пѣвица, род. 22 февр. 1890 въ Куклени при Кралеви-Храдецъ (Чехия), дъщеря на органистъ, учила пиано въ Пражката консерватория при Хофмайстеръ, успоредно съ това, учила частно и цигулка, и направила такива успѣхи, че се е явявала на концертъ като цигуларка; по пѣние е ученичка на Хр. Морфова, съ която се запозна-

ва още въ консерваторията. Следъ свършване на консерваторията е била повикана за преподавателка въ Музикалното училище въ Бърно, и влиза като пианистка въ едно камерно сдружение. Когато Мор-

Людмила Прокопова

фова отива въ Бърно като членка на операта, тѣ се сближаватъ, и отъ тогава ставатъ нераздѣлни въ живота и изкуството. 1917—24 П. е членка на Пражката опера, а сезонътъ 1931—32 пѣе въ Народната опера въ София. Тя е една превъзходна пианистка, и обладава качества на отлична музикантка. Съ особена любовъ се отнася тя камъ българската народна музика, доказъ за което сж нейнитъ клавирни разработки на пѣснитъ отъ репертуара на Морфова (издание Урбанекъ — Прага).

Прокофиевъ, Сергей Сергеевичъ — виденъ съвременъ руски пианистъ и компонистъ, род. 23 апр. 1891 въ Сонцовка, Екатеринославска губерния, ученикъ на Римски-Корсаковъ, Витоль, Лядовъ и Черепнинъ въ Петербургската консерватория, на Есипова и Танеевъ въ Москва; следъ революцията 1917 остава известно време въ Русия, която напуска на